

❖ YMWELIAD Y DOETHION

‘Wedi i Iesu gael ei eni ym Methlehem Jwdea yn nyddiau’r Brenin Herod, daeth seryddion o’r dwyrain i Jerwsalem a holi, “Ble mae’r hwn a anwyd yn frenin yr Iddewon? Oherwydd gwelsom ei seren ef ar ei chyfodiad, a daethom i’w addoli.”’ (Mathew 2:1–2)

Mor gyfarwydd yw hanes genedigaeth Iesu Grist a’r cymeriadau sy’n gysylltiedig â’r digwyddiad y bu i Moses a’r proffwydi ddweud amdano, cyn ei ddod. ‘Iesu yw, gwir Fab Duw, Ffrind a Phrynwr dynol-ryw.’

Wrth feddwl am y doethion/seryddion a ddaeth o’r dwyrain, cyfeirïaf yn bennaf at yr hyn fu’n gyfrwng i’w harwain i Fethlehem at Waredwr y byd. Yn ôl pob sôn, paganiaid oeddent, nad oedd yn credu yn yr Ysgrythurau Sanctaidd nac yn credu yn Nuw. Beth felly oedd y cyfrwng a ddefnyddiodd yr Arglwydd i dynnu eu sylw at ddigwyddiad Bethlehem? Wel, y cyfrwng yr oeddent yn gyfarwydd ag ef, sef seren.

Dyma nhw wrthi o ddydd i ddydd yn astudio’n fanwl ac yn darganfod rhywbeth newydd, perthnasol i’r sêr. Mae’r geiriau yn Efengyl Mathew yn dweud eu bod wedi gweld ei ‘seren ef’. Mae’n amlwg fod y seren honno’n wahanol, a’i bod yn mynnu eu sylw. Duw yn gweithredu drwy’r hyn oedd yn gyfarwydd. Gallwn ei galw yn ‘Seren Bethlehem’.

Duw yn defnyddio’r cyfarwydd i arwain y seryddion at Iesu Grist. Duw yn defnyddio eu hiaith hwy i fod yn gyfrwng cymorth i’w harwain at Feseia’r Arglwydd. Ond nid arweiniad yn unig a gawsant. Darllenwn am eu dymuniad i addoli. A deallwn iddynt fod yn llawen dros ben; iddynt ddod â rhoddion; iddynt fynd yn ôl i’w gwlad ar hyd ffordd arall. Mae’r cyfan yn dweud eu bod wedi mwynhau’r profiad.

Soniais ar y dechrau fod hanes genedigaeth Iesu Grist yn gyfarwydd. Clywsom am y cymeriadau sydd ynghanol cyffro’r ymweliad â’r Baban mewn cadachau. Yn hanes y doethion, golygai ddilyn seren, a chadw llygaid arni o hyd ac o hyd, nes cyrraedd y lle. Petaent wedi colli golwg ar y seren, mi fyddent wedi colli’r profiad.

Beth fydd yn ein harwain i Fethlehem y Nadolig hwn? A gawn ni ein harwain gan Dduw trwy ei seren ef? Cyrhaeddwn y fangre, gan addoli, yn llawen, gyda rhoddion, gan ddychwelyd ar hyd ffordd arall wedi’r ymweliad, wedi’r profiad. Bendith arnoch. ‘Tua Bethlem dref awn yn fintai gref ac addolwn ef.’

R. O. Jones